

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Innsbruck (Österrike) den 28 december 2009 — Pensionsversicherungsanstalt mot Andrea Schwab

(Mål C-547/09)

(2010/C 100/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Innsbruck (Österrike)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pensionsversicherungsanstalt

Motpart: Andrea Schwab

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 2.2 första strecksatsen och artikel 3.1 c i direktiv 76/207/EEG i dess lydelse enligt direktiv 2002/73/EG ⁽¹⁾ samt artiklarna 2.1 a och b och 14.1 c i direktiv 2006/54/EG ⁽²⁾ tolkas så, att direkt könsdiskriminering (uppsägning/avskedande av en anställd kvinnlig läkare) från en offentligrättslig pensionsförsäkringsanstalts sida kan vara motiverad?
2. Ska artikel 4.1 i direktiv 97/80/EG ⁽³⁾ och artikel 19.1 i direktiv 2006/54/EG — och eventuellt artikel 2.2 andra strecksatsen i direktiv 76/207/EEG i dess lydelse enligt direktiv 2002/76/EG och artikel 2.1 b i direktiv 2006/54/EG eller artikel 2.2 a jämförd med artikel 6.1 i direktiv 2000/78/EG ⁽⁴⁾ — tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken, vid prövning av ett överklagande av ett beslut om uppsägning eller avskedande, sociala faktorer inte får beaktas och ingen intresseavvägning får göras, utan det endast får prövas huruvida det finns bevis för att könsdiskriminering var det övervägande skälet för uppsägningen eller avskedandet, eller huruvida något annat skäl, som arbetsgivaren ska styrka, var dominerande?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor (EGT L 39, s. 40; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 191)

- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) (EUT L 204, s. 23).
- ⁽³⁾ Rådets direktiv 97/80/EG av den 15 december 1997 om bevisbörda vid mål om könsdiskriminering (EGT L 14, 1998, s. 6)
- ⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling (EGT L 303, s. 16)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský soud v Brně (Republiken Tjeckien) den 11 januari 2010 — Toshiba Corporation, Areva T&D Holding SA, Areva T&D SA, Areva T&D AG, Mitsubishi Electric Corp., Alstom, Fuji Electric Holdings Co. Ltd, Fuji Electric Systems Co. Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Siemens AG Österreich, VA TECH Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens AG, Hitachi Ltd, Hitachi Europe Ltd, Japan AE Power Systems Corp. och Nuova Magrini Galileo SpA mot Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

(Mål C-17/10)

(2010/C 100/23)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Krajský soud v Brně (Brnos regionala domstol)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Toshiba Corporation, Areva T&D Holding SA, Areva T&D SA, Areva T&D AG, Mitsubishi Electric Corp., Alstom, Fuji Electric Holdings Co. Ltd, Fuji Electric Systems Co. Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Siemens AG Österreich, VA TECH Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens AG, Hitachi Ltd, Hitachi Europe Ltd, Japan AE Power Systems Corp., Nuova Magrini Galileo SpA

Motpart: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (Den tjeckiska konkurrensmyndigheten)

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 81 i EG fördraget (nu artikel 101 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt) och rådets förordning (EG) nr 1/2003 ⁽¹⁾ av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget tolkas så, att dessa bestämmelser ska tillämpas (i förfaranden vilka har inletts efter den 1 maj 2004) på hela den period som kartellen var verksam, då kartellen var verksam

i Republiken Tjeckien innan denna stat blev medlem i Europeiska Unionen (det vill säga före den 1 maj 2004) och kartellens verksamhet fortsatte och sedan avslutades efter det att Republiken Tjeckien hade blivit medlem i Europeiska Unionen?

2. Ska artikel 11.6 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 jämförd med artikel 3.1 i samma förordning och skäl 17 i dess ingress, punkt 51 i kommissionens tillkännagivande om samarbete inom nätverket av konkurrensmyndigheter ⁽²⁾, principen *ne bis in idem* som följer av artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ⁽³⁾, och med de allmänna principerna i Europarätten tolkas så att om kommissionen efter den 1 maj 2004 inleder ett förfarande avseende åsidosättande av artikel 81 EG, och meddelar ett beslut i det ärendet, detta innebär att:

- a) konkurrensmyndigheterna i medlemsstaterna från och med detta automatiskt för alltid fråntas sin behörighet att genomföra förfaranden avseende dessa beteenden?
- b) konkurrensmyndigheterna i medlemsstaterna fråntas sin behörighet att avseende dessa beteenden tillämpa bestämmelser i nationell rätt med motsvarande innehåll som artikel 81 i EG fördraget (nu artikel 101 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt)?

⁽¹⁾ EGT L 1, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 101, 2004, s. 43.

⁽³⁾ EUT C 303, 2007, s. 1

Talan väckt den 14 januari 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal

(Mål C-23/10)

(2010/C 100/24)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A.Caeiros)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 68 och följande artiklar i förordning (EEG) nr 2913/92 ⁽¹⁾, artikel 290a i förordning (EEG) nr 2454/93 ⁽²⁾ och bilaga 38 B till denna förordning samt artiklarna 2, 6 och 9–11 i förordningarna (EEG, Euratom) nr 1552/89 ⁽³⁾ och (EG, Euratom) nr 1150/2000 ⁽⁴⁾ genom att de portugisiska tullmyndigheterna systematiskt har godkänt tulldeklARATIONER för övergång till fri omsättning av färska bananer, trots att de hade kännedom eller rimligen borde ha haft kännedom om att den deklarerade vikten inte överensstämde med bananernas verkliga vikt, och genom att inte till kommissionens förfogande ställa egna medel motsvarande inkomstbortfallet jämte dröjsmålsränta, och

— förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I artikel 290a i förordning nr 2454/93 föreskrivs följande: "Undersökning av bananer med KN-nr 0803 00 19 för att kontrollera nettomassan vid import skall omfatta minst 10 % av deklARATIONERNA per år och per tullkontor.

Undersökningen av bananerna skall genomföras vid det tillfälle då bananerna övergår till fri omsättning i enlighet med de bestämmelser som anges i bilaga 38b."

I bilaga 38b anges följande: "1. Vid tillämpningen av artikel 290a skall tullmyndigheterna vid det tullkontor där en deklARATION för övergång till fri omsättning för färska bananer lämnas fastställa nettomassan på grundval av prov från förpackningsenheterna som tas för varje förpackningstyp och ursprungsland."

Med beaktande av gemenskapslagstiftningen och i synnerhet ovannämnda artikel 290a i och bilaga 38b till förordning nr 2454/93, vilka utgjorde de tillämpliga bestämmelserna under den aktuella perioden, anser kommissionen att det saknas grund